

Pehta.

*V noči Pehta
v selo hodi,
na motvozu
volka vodi.*

Volk ji laja :
Hov-hov-hov!

*Urno, deca,
Spat domov !
Pod odejo
lice skrij !*

*Križ čez čelo,
pa zaspi !*

*Tja na hišo
Pehta seda,
skozi streho
v izbo gleda.
Gleda Pehta,
vidi vse,
vidi v očke,
zre v srce ...*

*Kdor poreden
je nocoj,*

*vzame Pehta
ga s seboj.*

*Huš — ponese
ga v goro,
služil v gori
Pehti bo.*

*Služil bo ji
let deset,
kuhal, pražil
ji obed.*

*Česal mene
vsak bo dan
in me jahal
prek poljan.
Brusil bode
mi zobé,
spal kraj mene
vrh goré.*

*Štel bo zvezde,
htel domov —
jaz bom stražil:
hov-hov-hov !
Stražil bom ga,
da bo prav,
prav bo Pehti —
hav-hav-hav ...*

*Noč že vstaja,
Pehta gre,
sope, glejte,
že z goré!*

*Deca, hajdi,
brž domov !*

*Volk že laja:
Hov-hov-hov ...*

Jos. Vandot.

